

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผลการวิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ ได้ตามรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง (Intact group) จับฉลาก เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม จำนวน 35 คน และกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา จำนวน 35 คน ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ 22 ชั่วโมงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม แผนการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้ภาษาไทย ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบ t (t - test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่จัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา

2. ความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่จัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปที่เน้นทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับที่จัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เทคนิควิธีการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยอาศัยหลักปรัชญาแนวคิดทฤษฎีตลอดจนพื้นฐานทางจิตวิทยาเป็นขั้นตอน และมีระบบวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งนักเรียนที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มนี้ เรียนโดยการศึกษาค้นคว้า ลงมือปฏิบัติแก้ปัญหาร่วมกันภายในกลุ่มเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ โดยมีการอภิปราย นำเสนอแนวคิด และหาข้อสรุปร่วมกันที่สมเหตุสมผลมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิก ในกลุ่มมีความสำคัญเท่ากัน มีความรัก สามัคคี มีระบบระเบียบ กล้าคิดกล้าทำและกล้านำเสนอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะแนวทาง ให้กำลังใจและเสริมแรงโดยกล่าวคำชมเชยและมอบรางวัล กระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้

คิดและปฏิบัติด้วยตัวเอง สามารถทำกิจกรรมให้สำเร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสาคร ธรรมศักดิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มแบบร่วมมือ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ของนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของหนึ่งนุช กาพภักดี (2542 : บทคัดย่อ) เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดระดับสูงด้านการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์แบบปฏิบัติการตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน กระตือรือร้น กล้าแสดงออกและชอบแข่งขันในการปฏิบัติกิจกรรม บรรยากาศในการเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่ตึงเครียด เนื่องจากนักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา จากสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีครูคอยเป็นผู้ให้คำปรึกษา ชี้แนะและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนต้องการ ทำให้นักเรียนมีความตื่นตัวอยู่เสมอ ซึ่งในบางครั้งอาจเสียเวลาไปบ้างแต่ก็ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา พบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมบรรยากาศในการเรียนค่อนข้างเคร่งครัด ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ครูจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาร่วมกัน เกิดทักษะการคิดและหาแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีแบบแผนการคิด ก่อให้เกิดวินัยในการทำงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรภา หนูน้อย (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการ

สอนแบบแก้ปัญหาที่ใช้สื่อประสมกับการสอนแบบแก้ปัญหาตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบแก้ปัญหาที่ใช้สื่อประสมมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยการสอนแบบแก้ปัญหา ตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกรรณิกา อินทรโยธิน (2534 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดเป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสังคมศึกษา เรื่องสังคมอนาคตของไทย โดยใช้การสอนแบบแก้ปัญหากับการสอนตามคู่มือครู พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการคิดเป็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาเรื่องสังคมอนาคตของไทย โดยการสอนวิธีการแก้ปัญหา และการสอนตามคู่มือครูมีการคิดเป็นและการใช้ข้อมูลกับการใช้เหตุผลประกอบการคิดเป็นระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารถ บัวเขียว (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยการสอนแบบแก้ปัญหา ที่ใช้วิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาจริยธรรมกับบุคคลโดยการสอนแบบแก้ปัญหาที่ใช้วิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการกับการสอนตามคู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการวิเคราะห์ตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านความพึงพอใจต่อวิธีจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการทั้งหลักสูตร เนื้อหาสาระกระบวนการเรียนการสอนและคุณธรรมจริยธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันที่ต้องใช้ทักษะกระบวนการคิดและทักษะต่างๆ ที่หลากหลายมาช่วยในการแก้ปัญหา

และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสุข ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายเช่น การเล่นเกม การแข่งขันตอบปัญหา การทบทวนปัญหาระหว่างกลุ่มต่อกลุ่ม ฯลฯ ที่มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหาหรือเสนอคำถามปลายเปิดโดยผู้เรียนเกิดความรู้จากการศึกษาค้นคว้าอภิปราย แสดงความคิดเห็น ให้มีการเสนอคำตอบจากการคิดค้นที่เป็นรายบุคคล แล้วนำคำตอบมาวิเคราะห์ อภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้องพร้อมทั้งร่วมกันหาข้อสรุปข้อเท็จจริงที่สมเหตุสมผลและยอมรับข้อสรุปนั้นๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีการไตร่ตรอง สร้างความรู้ใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือมีความรู้ด้วยการกระทำส่งผลให้มีการจดจำความรู้ที่ ยาวนานยิ่งขึ้นอีกทั้งได้พัฒนาความคิดอย่างเป็นอิสระ ได้พัฒนาการแก้ปัญหาและยังส่งเสริมการสื่อสาร การสื่อความหมาย การนำเสนอผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณี แผลงจันทร์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนนิสิตมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนด้านหลักสูตรเนื้อหา วิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ระดับปานกลาง ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ สถานภาพการสมรส วิชาเอก อายุ ประสบการณ์การทำงาน เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิต นิสิตศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เพศ อายุ และเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.4145 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลาวัณย์ สุนทรเสวต และจิตติรัตน์ ทองสว่าง (2546 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอนและอาจารย์ผู้สอน ของนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ของสถาบันราชภัฏพระนคร จำนวน 2 หมู่เรียน ประมาณ 66 คน ผลการสำรวจพบว่า ด้านเนื้อหาหลักสูตร โปรแกรมวิชาอังกฤษธุรกิจ ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดว่าเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียนเหมาะสม และครอบคลุมที่จะนำมาใช้สอนในระดับปริญญาตรีได้คืออยู่แล้ว ในด้านสภาพแวดล้อมของห้องเรียนพบว่าห้องเรียนส่วนมากมีแสงสว่างเพียงพอและกว้างขวางพอต่อจำนวนนักศึกษา และกระดานในห้องเรียนมีความเหมาะสม สำหรับด้านสื่อการเรียนการสอนผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้สอนได้สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม และมอบหมายงานในกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดท้ายบทตามความเหมาะสม ส่วนอาจารย์ผู้สอนผู้เรียนโดยส่วนมากพึงพอใจต่อการทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา ในบทเรียน การอธิบาย วัตถุประสงค์ของรายวิชา และอาจารย์ผู้สอนมีการวัดผลที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรนีย์ แก้วกลม (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ

คณะมนุษยศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อกระบวนการการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออำนวยความสะดวก การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษภาคปกติ ภาค กศ.อศ. มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอน ของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาภาคปกติมีความพึงพอใจสูงกว่านักศึกษา กศ.อศ. นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์และนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มีความพึงพอใจสูงกว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะครุศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยในรายวิชาอื่นๆ นักเรียนในระดับต่างๆ กันเพราะวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม เป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ในตัวเอง และมีการปรับเปลี่ยนความรู้ที่อยู่นั้นอยู่ตลอดเวลาเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญา และประสบการณ์ของบุคคลและยังเน้นกระบวนการคิดเป็นซึ่งมีความจำเป็นในสังคมปัจจุบันที่มีแหล่งเรียนรู้ข้อมูล สื่อสารสนเทศมากมาย ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักคิด เลือกรับข้อมูล ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เพื่อการตัดสินใจในการดำรงชีวิตท่ามกลางภาวะของความสับสนในสังคมได้ ส่วนวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาเป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้จักหาวิธีการแก้ปัญหา เกิดทักษะและประสบการณ์ การจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ปัญหา จะสอดแทรกในการเรียนรู้อยู่เสมอจะช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นครูผู้สอน ผู้บริหารและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธีมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย

1.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่ม และการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา ผู้สอนจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้า ควรศึกษาเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเวลาให้ผู้เรียนใช้ศึกษาความรู้รวบรวมข้อมูล

ตลอดจนต้องจัดเตรียมข้อสารสนเทศต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า เนื่องจากมีจำนวนมาก ควรนำมาจัดเตรียมไว้ในห้องเรียน ให้เป็นหมวดหมู่ มีการกำกับหมายเลขของเอกสาร ต่าง ๆ เพื่อสะดวกในการค้นหา และเพื่อความคล่องตัว ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ควรกำหนดเป็นหมายเลขในเอกสารต่าง ๆ และเพื่อให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนในการเรียน ได้เป็นอย่างดี

1.3 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซิม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สร้างทักษะทางสังคม ได้จากการให้นักเรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม ตั้งแต่การแบ่งกลุ่ม การกำหนดหน้าที่และบทบาทภายในกลุ่ม แต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบสลับหมุนเวียนกันไปทำให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย มีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้เรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก และยอมรับข้อยุติต่าง ๆ ด้วยเหตุผล ส่งเสริมการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบประชาธิปไตย ที่ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคม เมื่อออกไปสู่สังคมกลุ่มอื่นๆ ได้อย่างปกติสุข

1.4 การจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และมีเหตุผลได้ด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนกำหนดปัญหาต่างๆ แล้วใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถคิดและแก้ปัญหาด้วยการทำความเข้าใจและวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและอยากที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง การกำหนดปัญหาให้หน้าสนใจจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการแก้ปัญหาได้หลากหลาย และรู้เทคนิควิธีแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้น การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างปัญหาค้นหาด้วยตนเองจะทำให้แก้ปัญหาได้ดีกว่า เพราะจะรู้จักโครงสร้างของปัญหาเป็นอย่างดี การให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม จะเปิดให้ผู้เรียนช่วยกันคิดและอภิปรายวิธีการแก้ปัญหาพร้อมกันกระตุ้นให้ผู้เรียนเลือกวิธีที่หลากหลาย ในการแก้ปัญหา และดำเนินการปรับปรุงทางเลือก ในการแก้ปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล และเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหา แนวทางในการแก้ปัญหาได้หลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาสามารถที่จะแก้ปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนต่อไปในอนาคตได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนว

คอนสตรัคติวิซิมและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหากับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกัน เช่น เก่ง ปานกลาง อ่อน ว่าจะมีผลอย่างไร และนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซิมและวิธีการจัดการเรียนรู้

แบบแก้ปัญหากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการวิเคราะห์ตนเอง ความคิดสร้างสรรค์

ความสามารถในการคิดโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมความคงทนในการเรียนรู้ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย

2.3 ควรศึกษาการสร้างเครื่องมือวัดรูปแบบอื่น เพื่อนำมาวัดความรู้ ความสามารถ ด้วยการประเมินตนเองด้วย แฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

2.4 ควรมีการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซึมและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา กับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ เช่น การสอนแบบพุทธวิธีอริยสัจ การสอนแบบเทคนิคพยากรณ์ การสอนแบบเทคนิคควิซี

2.5 สำหรับการศึกษาดั้วแปรตาม ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิเคราะห์ ควรศึกษารูปแบบชนิดข้อคำถามอื่น ๆ ทุกรูปแบบ และออกแบบวัดให้เต็ม โครงสร้างตามทักษะย่อย และพฤติกรรมบ่งชี้